

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Aleše Roztočila a soudců JUDr. Ivo Pospíšila a JUDr. Jiřího Pally v právní věci žalobce: **Lesy České republiky, s.p.**, IČO: 42196451, se sídlem Přemyslova 1106/19, Hradec Králové, proti žalovanému: **Ministerstvo dopravy**, se sídlem nábřeží Ludvíka Svobody 1222/12, Praha 1, za účasti osoby zúčastněné na řízení: Správa železniční dopravní cesty, státní organizace, IČO: 70994234, se sídlem Dlážděná 1003/7, Praha 1, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 11. 2016, č. j. 50/2016-130-SPR/3, o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 17. 4. 2019, č. j. 10 A 28/2017 - 61,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Osoba zúčastněná na řízení **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Nejvyšší správní soud obdržel dne 3. 6. 2019 blanketní kasační stížnost žalovaného (dále jen „stěžovatel“) proti rozsudku Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“) ze dne 17. 4. 2019, č. j. 10 A 28/2017 - 61, kterým bylo vyhověno žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 11. 2016, č. j. 50/2016-130-SPR/3, ve věci povinnosti provést nezbytná opatření k odstranění vzniklého zdroje ohrožení dráhy.

[2] Kasační stížnost však neobsahovala všechny náležitosti podle ustanovení § 37 odst. 3 a § 106 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), protože v ní stěžovatel nespécifikoval důvody, pro které rozsudek městského soudu napadl.

[3] Podle ustanovení § 106 odst. 1 s. ř. s. musí kasační stížnost kromě obecných náležitostí podání obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá a údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno; ustanovení § 37 platí obdobně.

[4] Podle ustanovení § 106 odst. 3 s. ř. s., *[n]emá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván ke doplnění podání. Jen v této lhůtě může stěžovatel rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody. Tuto lhůtu může soud na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů prodloužit, nejdéle však o další měsíc.*

[5] Nejvyšší správní soud stěžovatele vyzval usnesením ze dne 6. 6. 2019, č. j. 4 As 204/2019 - 8, k doplnění kasační stížnosti ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení. Současně jej poučil o tom, že nebudou-li vady kasační stížnosti v zákonné lhůtě odstraněny, bude kasační stížnost odmítnuta.

[6] Toto usnesení bylo stěžovateli doručeno do datové schránky dne 6. 6. 2019, lhůta k doplnění kasační stížnosti proto uplynula dne 8. 7. 2019 (poslední den lhůty připadl na sobotu 6. 7. 2019, proto bylo posledním dnem lhůty pondělí 8. 7. 2019). Doplnění kasační stížnosti bylo stěžovatelem předáno k poštovní přepravě dne 11. 7. 2019 a Nejvyššímu správnímu soudu doručeno dne 12. 7. 2019 (a rovněž samotné podání obsahující doplnění kasační stížnosti je datováno ke dni 10. 7. 2019), tedy po uplynutí zákonné lhůty k odstranění vad kasační stížnosti. Vytýkané nedostatky kasační stížnosti tudíž nebyly odstraněny v zákonné lhůtě, neboť stěžovatel kasační stížnost doplnil až po jejím marném uplynutí.

[7] Citované ustanovení upravuje koncentraci řízení; soud již proto nemůže přihlížet ke stížnostním námitkám uplatněným po uplynutí lhůty podle § 106 odst. 3 s. ř. s. (k tomu srov. např. nález Ústavního soudu ze dne 31. 1. 2006, sp. zn. I. ÚS 390/05, publikovaný pod N 27/40 SbNU 219, dostupný na <http://nalus.usoud.cz>, v němž bylo uvedeno, že pokud je stěžovatel vyzván k doplnění kasační stížnosti postupem dle § 106 odst. 3 s. ř. s., může rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody jen ve lhůtě jednoho měsíce v tomto ustanovení zakotvené, pokud nebyla na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů soudem prodloužena).

[8] Protože stěžovatel přes výzvu Nejvyššího správního soudu včas důvody kasační stížnosti nedoplnil a v řízení pro tuto vadu nebylo možno pokračovat (jen v zákonné lhůtě lze rozšířit důvody kasační stížnosti), byla kasační stížnost podle ustanovení § 37 odst. 5 ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítnuta.

[9] O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s, podle něž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta. Podle § 60 odst. 5 s. ř. s. osoba zúčastněná na řízení má právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. V posuzované věci osobě zúčastněné na řízení žádné takové náklady nevznikly, proto nemá právo na jejich náhradu.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. července 2019

Mgr. Aleš Roztočil
předseda senátu